

faa den fornødne Støtte fra oven, hvorimod de allerfleste ikke kunne gøre Fyldest, naar de ikke støttes paa denne Maade. Derfor betragter jeg det som en ligefrem Pligt at indbringe dette Ændringsforslag, og jeg haaber, jeg tør gøre sikker Regning paa, at den højtærede Forsvarsminister vil give det sin Tilslutning. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem, der nu satte sig (Rambusch), mente, at der ved Lovforslagets Affattelse var begaaet en Fejl eller Forglemmelse, idet de værnepligtige Officerer ikke havde faaet nogen Særstilling. Det forholder sig ikke rigtigt; der er ikke begaaet nogen som helst Fejl eller Forglemmelse ved Affattelsen. Forholdet er nemlig det, at efter de nugældende Lovbestemmelser have værnepligtige Officerer ikke noget Fortrin fremfor de menige. Paa den anden Side skal jeg indrømme, at det i sig selv kun er et ringe Spørgsmaal, og naar Sagen kom frem med den fornødne Støtte, skulde jeg derfor ikke have noget imod at tiltræde den, hvilket ogsaa fremgaar af, at da der i det andet Ting blev fremsat et Forslag i den antydede Retning, et Forslag, som Forslagsstilleren rigtignok undlod at være til Stede og anbefale, stemte jeg selv for det. Men efter at det nævnte Forslag nu er forkastet, føler jeg mig ganske forvisset om, at det ikke vil kunne nytte noget at komme med det igen. Jeg er ganske sikker paa, at det blot paa ny vil blive forkastet i det andet Ting. Naar det ikke er blevet vedtaget, tror jeg, det ærede Medlem ogsaa med Føje kunde rette Anker imod sine egne Partifæller i Folketinget, idet de allerfleste af disse ikke vare til Stede ved Afstemningen. Naar man vil støtte et saadant Forslag, bør man ogsaa sørge for at møde med al den Kraft og Styrke, man kan, for at faa det vedtaget, og naar det ikke lykkes, bør man erkende sit Uheld og ikke forsøge at rippe det op til en Strid ved at forlange, at det andet Ting ved en ny Afstemning skal vedtage noget, der er i Modstrid med, hvad der blev vedtaget første Gang.

Hvad selve Spørgsmaalet angaar, udtalte det ærede Medlem, at naar Officerer

rejse i Uniform, ere de forpligtede til at køre paa II Klasse. Det er meget muligt, det skal jeg ikke udtale mig om, det er Bestemmelser, der ikke høre ind under Justitsministeriet. Men der er den store Forskel paa det Tilfælde, det ærede Medlem fremdrog, og det her foreliggende, at om værnepligtige Officerer, der indkaldes, kan det ikke siges, at de rejse i egentlig Tjenesterejse, og endnu mindre, at de ere forpligtede til at rejse i Uniform. Det ærede Medlem brugte ogsaa det Udtryk, at de ere berettigede til at rejse i Uniform. Dette i Forbindelse med den Omstændighed, at der ikke i de nugældende Lovbestemmelser er indrømmet de værnepligtige Officerer noget Fortrin, samt endelig det uheldige Forløb, den paagældende Ændring har haft i det andet Ting, gør, at jeg meget vil fraraade det høje Ting at tage den op paa ny. Jeg har i øvrigt ogsaa en anden Grund dertil, nemlig den, at det vil være meget ønskeligt, om denne Lov kunde blive ført hurtig igennem Rigsdagen og derefter stadfæstet. Efter hvad der er oplyst for mig af Forsvarsministeren, skal der af de Soldaterbøger, der uddeles til de indkaldte værnepligtige, trykkes et nyt Oplag i Marts Maaned. Deri skal optages en Fremstilling af Reglerne om Fribefordring. Hvis det ny Oplag nu skal trykkes, før dette Forslag er blevet til Lov, og Forslaget saa bagefter bliver vedtaget, maa hele Oplaget kasseres og et nyt trykkes. Hertil haves der imidlertid neppe disponible Midler i Forsvarsministeriet. Jeg vil derfor henstille, om der ikke kunde være Grund til at fremme Loven saa hurtigt som muligt og ogsaa af Hensyn dertil se bort fra den paatænkte Ændring, der i det andet Ting fik en saa uheldig Skæbne.

Rambusch: Jeg vil først overfor den højtærede Ministers Bemærkning om, at man nede fra det andet Ting skulde have søgt at øve et Pres paa os for at faa den Ændring fremmet, som var glippet der, sige, at det er ingenlunde paa Grund af noget Pres, at jeg har taget Sagen op, det vilde jeg have gjort uafhængig af, hvad der var sket dernede. Selv om det ikke er ved en Forglemmelse, at man har set bort fra de værnepligtige Officerers